

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SOEP VAN BOOM

Een theater evocatie

door

1880

Luk Gijsbrechts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3407

PERSONAGES

(19 à 22 spelers + Fig.)

PRESENTATOR :
 PRESENTATRICE :
 MOEMOE :
 JOZEF, haar man :
 FLORIMOND, haar tweede man :
 JULES, zoon :
 THEO, zoon :
 GUST, zoon :
 MARIA, dochter :
 CLEMENTINE, dochter :
 DELPHINE, dochter :
 CHARLOTTE, dochter :
 LUCIENNE, dochter :
 ALICE, dochter :
 JEANNE, dochter :
 MEVROUW KIEBOOMS :
 MEVROUW LAPLACE :
 COMMISSARIS :
 MEVROUW VERBOVEN :
 BURGEMEESTER CRAEYBECKX :
 LIZE, de vrouw van Jules :
 JELLE :

Discobar (Dansers – Zangers – orkest)
 Assistentes

Sommige rollen zijn combineerbaar tot dubbelrollen (Craeybeckx/Florimond – Gust/Commissaris – Mevrouw Kiebooms/Verboven)

Sommige hoeven misschien niet (Discobar – Assistentes)
 Koor – dansers – 2 vrouwelijke assistentes - publieksopwarmer

Voorwoord

Beste theaterliefhebber,

u hebt de werkbrochure in de hand van de voorstelling die MOZAIEK2060 in mei 2017 voor het publiek bracht. “Soep van Boom” is het echt gebeurde verhaal van het legendarische soepbedrijf dat in de jaren ’50 en ’60 van vorige eeuw waanzinnig populair was in Antwerpen en verre omstreken. Het gegeven bevat zoveel humor, spanning en vooral dramatische kracht dat ik met veel plezier maanden lang opzoekingswerk heb gedaan om het verhaal, waarheidsgetrouw te reconstrueren. Tijdens die zoektocht ontmoette ik Wendy van Boom, achterkleinkind van de “Moemoe” die het bedrijf tijdens WO1 uit de grond stampte. Samen hebben wij veel interviews gedaan en massa’s informatie verzameld. Ook “Woord coach” Maarten van Rompaey speelde hier een belangrijke rol. Al die opzoekingen resulteerden voor Wendy in een lijvig boek dat in de betere boekhandel te koop is en voor ons in een theatervoorstelling met veel show en vooral ook veel volk. 70 wijkbewoners acteerden, zongen, dansten, musicerden en ontworpen kostuums voor deze show. Beelden zijn te bekijken op <https://www.facebook.com/mozaiek2060/>

Laat je niet afschrikken door dat aantal rollen. De voorstelling kan ook door véél minder volk verteld worden.

Dit was de werktekst voor onze voorstelling en dat ga je ook merken aan bepaalde richtlijnen die her en der in de tekst zitten. Stoor je daar niet aan en vul zelf in ... maar respecteer wel het tekstgedeelte. Dit is er gekomen na lang onderzoekwerk van Wendy en mezelf en achteraf uitvoerig gecontroleerd door de nabestaanden van de Van Boom’s... Het zou spijtig zijn als de waarheid geweld wordt aangedaan door “schrappingen”. Als het stuk te lang is kan deeltje 15 “Freddy Quinn” zonder probleem opgeofferd worden. Voor meer schrappingen zou ik het fijn vinden dat jullie met mij contact opnemen. Het showgedeelte mag naar eigen keuze ingevuld worden. De powerpoint die Jelle gebruikt is bij mij verkrijgbaar maar de figuur van Jelle kan ook op andere manier ingevuld worden. Veel artistieke vrijheid dus... en veel plezier! Luk Gijsbrechts 0473464849 luc.gijsbrechts1@telenet.be ... oorspronkelijke foto’s van het bedrijf kan ik je ook bezorgen en zijn ook opgenomen in het boek van Wendy van Boom.

DEEL 1

1. Start van de show
2. Jozef van Boom verschijnt
3. De kinderen
4. Jozef en Florimond
5. Jules
6. Moemoe, meer dan 70 en doet wat kalmer aan
7. Soep en de Tombola's

DEEL2

8. Tombola's in Kerkstraat en politie
9. Sportpaleis !
10. Geen Sportpaleis maar Bowling en marktkramers
11. Vertel de waarheid!
12. Burgemeester Craeybeckx
13. De Vette Os
14. Lisa
15. Freddy Quinn
16. Het eindspel
17. Slot... iedereen terug naar z'n graf!

EERSTE DEEL

1. Start van de show.

Met: presentator, presentatrice, Jelle, Moemoe

(Vlak voor de show begint doet een publieksopwarmer met de hulp van 2 vrouwelijke assistentes een korte publieksopwarming. Publieksopwarmer verdwijnt en de 2 assistentes blijven rechts en links van de tribune stand-by voor volgende applausmomenten. De muzikanten en het koor nemen plaats... dit gebeurt terwijl het zaallicht nog aan is en licht op podium heel gering. Mimespeler neemt plaats op de trap. Zaallicht uit en start van de show. Licht op het podium – Het orkest speelt de startmuziek en koor ondersteunt. Dansers komen de trap af en maken met choreografie, twee rijen in de zaal. Presentatoren dalen de trappen af en komen tot vooraan, vlak voor de tribune. De assistentes wakkeren applaus aan. Dansers verdwijnen terug (Choreo) en als zij weg zijn stopt de muziek en de ondersteuning van het koor. Presentatoren zijn aan zet ...)

PRESENTATOR : Goede avond, beste mensen ... goede avond, dank u wel

PRESENTATRICE : Goede avond allemaal, blij dat ik er weer mag bij zijn ...

PRESENTATOR : Ik ben ook heel blij dat jullie weer met zovelen aanwezig zijn op de...

PRESENTATRICE : ... 31ste aflevering van ...

PUBLIEK : *(Scandeert met hulp van assistentes)* ... Kom uit uw graf!

PRESENTATOR : En uiteraard krijgen we ook nu weer de zeer gesmaakte hulp van onze computer-opzoeker Jelle ... *(applaus)*

JELLE : Het is vandaag 19 mei en dat is de dag waarop Hitler het eerste stukje Autobahn opende, Anna Boleyn werd onthoofd, de Russen als eerste landden op Mars en de oudste schildpad ter wereld in Tonga sterft op de respectabele leeftijd van 192 jaar ...

PRESENTATOR : Bedankt, beste collega ...

PRESENTATRICE : En dan zijn we nu weer zeer benieuwd wie vanavond onze gasten zullen zijn.

PRESENTATOR : Zoals in elke aflevering van deze show roepen we dus onze gasten op uit de doden...

PRESENTATRICE : En daar moeten jullie keihard aan meewerken door met z'n allen... "Kom uit uw graf!" te roepen....

PRESENTATOR : Laten we maar snel met de eerste gast beginnen...

PRESENTATRICE : Dus roepen we nu met z'n allen *(met hulp van de assistentes)*
... KOM UIT UW GRAF! ..."

(De "Hemel"-poort gaat open en Eulalia van Huyck komt te voorschijn ... Zij daalt de trap af)

En hier is ze dan ... Eulalia van Huyck! *(applaus!)*

JELLE : Maria, Eulalia van Huyck werd geboren in Rotselaar op 27 november 1885 in een groot gezin van 12 kinderen. Rotselaar is een Vlaams-Brabantse gemeente met op dit moment 14.000 inwoners ...

(Presentatoren en Eulalia begroeten elkaar uitvoerig en gaan dan in de 'gezellige stoeltjes' zitten.)

PRESENTATOR : Zo, Eulalia... en dan vraagt iedereen zich natuurlijk af ... Wie is Eulalia van Huyck? Vertel eens iets over uzelf...

EULALIA : *(is toch wel onder de indruk van de omgeving en het publiek ..)* ... Ik .. euh ... weet eigenlijk niet zo goed waar ik moet beginnen. ...

PRESENTATOR : *(gaat haar wat helpen)* Ge waart dus met twaalf thuis, Eulalia ... dat zal wel niet gemakkelijk geweest zijn en zeker niet in die tijd ...

EULALIA : Nee, ik moest al rap mee de kost gaan verdienen. Op mijn 12 jaar ben ik van Rotselaar naar Antwerpen gekomen om te gaan "dienen" bij rijk volk ...

PRESENTATOR : Op uw 12 jaar? Dat is toch wel heel erg jong ... en .. ge kon dan waarschijnlijk ook niet elke dag naar huis? ... het was waarschijnlijk te ver.

JELLE : Rotselaar - Antwerpen via de E34/E314 is nu 74 kilometer. Je kan ook via de

E34 en dan is het 53 kilometer, alle twee de trajecten duren 56 minuten, of via E34 en N10 en dan is het maar 47 kilometer maar ge doet er wel een half uur langer over ...

EULALIA : Nee ... dat kon natuurlijk niet ... er was een trein maar dat duurde vier uur. Ik bleef dus tijdens de week slapen. Het gebeurde dat ik wel 14 dagen van thuis wegbleef en dan had ik natuurlijk heimwee ... maar ik leerde bij die Antwerpse familie wel alle knepen van het vak. Ik zorgde voor het huishouden, leerde koken en was al snel de lieveling van die Antwerpse familie.

PRESENTATOR : *(wordt een beetje zenuwachtig want de intro loopt teveel uit ...)* Ons publiek vraagt zich nu waarschijnlijk al af waarom wij net u uit de doden hebben opgeroepen. ...

PRESENTATRICE : Vertel ons nog eens wat meer, Eulalia. Tot wanneer zijt ge dienstmeid gebleven bij die familie?

EULALIA : Tot ik getrouwd ben. Tja, ik bleef natuurlijk geen 12 jaar oud, hé... en ik leefde in Antwerpen en dan komt ge al eens iemand tegen, hé ...

PRESENTATOR : Ha! En hoe heette uw man?

EULALIA : Josephus, Joannes Victor Cecillia van Boom ... maar ik noemde hem gewoon Jef en ik was 20 jaar toen we trouwden.

PRESENTATOR : Dan roepen we nu voor Josephus, Jozef of Jef van Boom met z'n allen ... “ Kom uit uw graf!”

(Assistentes en publiek doen dit ...“ ... KOM UIT UW GRAF ! ...” Telkens iemand uit het graf wordt geroepen speelt kort de muziek en zingt het koor “Kom uit uw graf”.)

2. Jozef van Boom verschijnt

Met: presentator, presentatrice, Jelle, Moemoe, Jozef

(Jozef van Boom komt uit de hemelpoort tevoorschijn ... en wordt weer hartelijk ontvangen door het publiek. (applaus aangewakkerd door de assistentes) De twee presentatoren loodsen hem naar de ‘gezellige stoeltjes’ waar hij zijn vrouw terugvindt ... innige omarming met traantjes en zinnettes

als “ Oh, schatje, schatje toch... dat is zo lang geleden” ... Ze gaan met z’n allen zitten in de ‘gezellige stoeltjes’

PRESENTATOR : Zo, mevrouw en mijnheer van Boom. Enig idee waarom wij jullie uit de doden zouden hebben opgeroepen?

JOZEF : Ja... wij zijn mekaar tegengekomen en het was zo’n beetje liefde op het eerste zicht hé...

EULALIA : ... en ook op het tweede, en derde en vierde *(ze giechelen beiden)*

JOZEF : Ik was beenhouwer en dus hebben Lieke en ik een huisje gekocht in de Lange Van Bloerstraat en zijn we een beenhouwerij begonnen ...

EULALIA : Dat was in 1908 ... en dat was ook het begin van alles wat er daarna nog zou komen ...

PRESENTATRICE : En wat zou er daarna dan nog allemaal komen?

EULALIA : Tien kinderen ...

PRESENTATRICE : Tien kinderen! ... Eulalia, het is niet waar! En was er dan nog iets?

EULALIA : Ja... toch nog ’t een en ’t ander ...

JELLE : En ’t een en ’t ander... was een gigantisch soepbedrijf in de Antwerpse Kerkstraat, dat Soep van Boom zou heten, met meer dan honderd werknemers, honderd camionetten om soep te gaan verkopen in de ganse provincie en 30.000 liter soep per dag !

PRESENTATOR : Het gaat vandaag dus in onze show ... “KOM UIT UW GRAF!” over SOEP VAN BOOM en dat verhaal begint in 1908! Muziek... Discobar MoeMoe!

(Muziek en Dans ... Discobar speelt Ragtime Dance van Scott Joplin. Dansers dansen Ragtime)

PRESENTATRICE : Het gaat vanavond dus over “Soep van Boom” en we hebben net muziek gehoord uit 1908, het allerprilste begin van jullie soepbedrijf en laten we daar misschien eens terug naartoe gaan... de kleine beenhouwerij in de Lange Van Bloerstraat ...

JOZEF : In het begin was dat dus gewoon een slagerij, zoals er toen in Antwerpen bijna in elke straat wel één was ... We kregen al rap ons eerste, ons tweede en derde kind ... het was niet gemakkelijk om als kleine beenhouwer rond te komen ...

PRESENTATRICE : En dan kwam de eerste wereldoorlog ook nog eens dichterbij, vertel eens Eulalia, of ge toen de eindjes nog wel aan mekaar kon knopen?

EULALIA : Zeg, mag ik jullie nu eens vragen om mij niet meer Eulalia te noemen, alleen de wijkagent noemde mij zo. De Jef hier noemde mij Lieke, ... of eigenlijk nog beter -want we gaan het toch over Soep van Boom hebben, nietwaar?- ... noem mij dan maar ... Moemoe ... zo heeft iedereen mij altijd genoemd ...

PRESENTATRICE : Oké, Moemoe, dat gaan we doen ... vertel eens wat er in de oorlog allemaal gebeurde ...

MOEMOE : Het was erg... tijdens de oorlog... de mensen hadden geen geld, er was armoede en de beenhouwerij draaide helemaal niet. Ge moet weten dat ik in 1916, in volle oorlogsperiode, in verwachting was van mijn vijfde kind. We leden allemaal honger en er waren momenten dat ik het mij alleen kon permitteren om 's nachts water te drinken tegen de grote honger. Jef was ... is een brave man (*vertederd*) maar hij was een beenhouwer en meer kon hij ook niet ... en in die periode was er amper vlees en laat staan dat er dan mensen waren die dat vlees konden kopen ... Ik was éénendertig in 1916 en er moest iets gebeuren ... en toen heb ik de koe bij de horens gepakt, om in beenhouwers-termen te blijven. Ik heb mijn stoute schoenen aangetrokken en ben gaan aankloppen bij de Commissie van Openbare Onderstand. Ik heb die mannen gezegd dat ik als beenhouwersvrouw wel wist hoe ge straffe en aansterkende bouillon kon maken en dat ik elke dag in de straat zag hoe de mensen daar ongelofelijke nood aan hadden. Ik heb dat daar blijkbaar goed uitgelegd want ik kreeg een lening van 250 Belgische franken. Daarmee heb ik een soepketel gekocht en ben ik naar de slachterij gegaan om botten en schenkels te kopen om bouillon van te koken. “Morgen verse bouillon voor 20 centiemen de liter!” schreef ik met krijt op onze vitrine en ik ben beginnen koken. De eerste dag verkocht ik al 6 liter “soep” en na een paar weken was dat al 20 liter. Dat is waar, hé Jef?

JOZEF : Ik wist echt niet wat ik zag ... ik, als beenhouwer, verkocht bijna niks en zij met haar soep kon bijna in ons onderhoud voorzien.

MOEMOE : Na een paar maanden had ik die 250 frank al helemaal terugverdiend en ben ik teruggegaan naar de Commissie van Openbare Onderstand om hun de lening terug te betalen. Die mannen zaten daar met opengevallen monden... Dat hadden ze nog nooit meegemaakt. Ze zegden dat ze dat geld helemaal niet terug wilden maar ik stond er op om toch alles terug te betalen. Blijkbaar hebben die mannen van den Onderstand dat doorverteld aan het stadsbestuur en niet zoveel later kregen wij bericht dat we soep mochten maken en leveren aan een paar Antwerpse stadsscholen ... en zo is alles begonnen ... *(trots)* Soep J. van Boom ... was geboren!

JOZEF : Die J., dat was van mij maar voor de rest had ik met de soep niets te maken ... *(met bewondering)* Dat was allemaal haar werk ...

PRESENTATRICE : Wat een verhaal ...

PRESENTATOR : Ik meende, Moemoe en Jozef, dat jullie gezegd hebben dat er tien kinderen waren.

JOZEF : Tien , ja ... tien ...

PRESENTATOR : Willen we ze er dan misschien eens bij vragen?

(Assistentes en Presentator en publiek “ Kom uit uw graf !” ...)

3. De kinderen

Met: presentator, presentatrice, Jelle, Moemoe, Jozef, Alice, Theo, Jules, Lucienne, Charlotte, Maria, Clementine, Delphine, Jeanne

(applaus aangewakkerd door assistentes. Presentatoren brengen de kinderen tot bij de zeteltjes. De kinderen begroeten mekaar. Moemoe en Jozef lopen er ook naartoe. Het wordt een gezellige, hartelijke bende die mekaar handen geeft en knuffelt. We horen ook de steeds weerkerende vraag: “Hoe lang ben jij al dood?”” – Algemene hilariteit - Eindigt in een groepsknuffel tussen de kinderen en Moemoe en Jozef die terug naar hun gezellige stoeltjes gaan.)

PRESENTATRICE : Moemoe, Jozef ... we moeten toch wat beter kunnen kennismaken met jullie kinderen. Ik stel voor dat u, Moemoe, de namen van uw dochters opnoemt en dat vader Jozef ons laat kennismaken met zijn zoons.

MOEMOE : Allez, van oud naar jong : Maria!, *(telkens wuift de betrokkene)*, Clementine!, Delphine!, Charlotte!, Alice!, Lucienne! En Jeanne!

JOZEF : En de jongens: Gust!, Jules!, en Theo!

ALICE : De Gust is er niet bij!

THEO : Hij had geen goesting om mee te komen.

MOEMOE : Maar allez, wat is dat nu?

JULES : Ge kent hem toch, hé Moe... koppig, altijd maar koppig...

LUCIENNE : Hij zal weer ergens liggen bokken, hé...

MOEMOE : We zullen hem straks nog wel eens uit zijn graf roepen...

PRESENTATOR : En zo komen we aan de “Roaring Twenties, de oorlog was bijna een verre herinnering. Het was een periode van optimisme en onbegrensde mogelijkheden !”

PRESENTATOR : Discobar MoeMoe!

(Assistentes laten publiek applaudisseren. Kinderen plaatsen zich een beetje opzij om publiek goed zicht te geven op de dans. Discobar speelt Charleston – eventueel dans.)

(gaat tot bij de kinderen met de vraag) Vertel me eens, hoe was dat? Tien kinderen, een vader, een moeder en een beenhouwerij in één huis?

CHARLOTTE : Dat is simpel, hé. In het begin was dat geen probleem maar hoe meer kinderen er bij kwamen en hoe groter ondertussen de oudsten werden, hoe minder plaats er natuurlijk was.

MARIA : Maar ons moeder had voor alles oplossingen en soms kon ze verrassend uit de hoek komen.

CLEMENTINE : Vader moest op een bepaald moment voor een kleine ingreep naar het ziekenhuis... niks ergs maar hij moest er wel een paar dagen blijven...

JULES : Op een bepaald moment ging ons moeder hem bezoeken en ze had groot nieuws bij ... Zij had, zonder dat vader daar iets van wist ons huis verkocht en

een groter in de Kerkstraat gekocht!

DELPHINE : Ons vader viel bijna uit zijn ziekenhuisbed! “Daar hebben we toch het geld niet voor, we gaan in armoede komen, en si en la ... Maar het werd nog een stuk erger want ... *(roept naar haar moeder)* Vertelt gij dat maar moeder!

MOEMOE : De eigenaar van dat huis in de Kerkstraat was ook eigenaar van het huis ernaast en omdat de prijs van het eerste huis best meeviel, heb ik hem ineens gevraagd of hij ook dat huis niet wilde verkopen... Ik heb wat moeten marchanderen maar uiteindelijk is dat wel gelukt.

JOZEF : Ge had me dat moeten vertellen. We hadden moeten overleggen ... ik blijf daar bij ...

MOEMOE : *(streng)* Ooit spijt gehad van beslissingen die ik ooit heb genomen?

JOZEF : ... Euh , nee ...

MOEMOE : Stopt dan met zagen... zeker als ge al zoveel jaren dood zijt! ... *(effe stilte en dan pakt ze hem liefdevol vast)* Ik had voor alles toch een oplossing voorzien, hé? *(met haar arm over zijn schouder)* Met die twee huizen naast mekaar had gij wel ineens een veel grotere beenhouwerij en was er ook ineens meer plaats om soep te koken en te verkopen. Dat is toch waar hé?” *(geeft hem een kus)*

CHARLOTTE : Moeder had trouwens nog een andere oplossing die geld in het laatje bracht. In die tijd waren er in Antwerpen veel mannen die op den buiten woonden maar in de stad werkten ...

ALICE : ... Dat waren bijvoorbeeld de mannen die voor de belastingen werkten of anderen die voor 't stad werkten of nog andere jobs hadden. Dat was soms heel moeilijk voor die gasten om over en weer te gaan naar huis en die bleven dus liever in de stad slapen tijdens de werkweek.

LUCIENNE : Moeder had er dus voor gezorgd dat er kamers en bedden waren voor die mannen. En dat “logement” bracht dus ook ne goede cent op....”

CHARLOTTE : Ja, maar moeder, ge overdreef soms wel een beetje. Er waren momenten dat er wel veertig gasten in onze twee huizen bleven slapen ...

THEO : En dan moesten wij, Jeanne en ik omdat we de kleinsten waren, soms ons bed afstaan om in het bad te gaan slapen!

CHARLOTTE : Gelukkig bondt ge dan nog wel een handdoek rond de kraan zodat we

ons hoofd daar niet konden tegen stoten.

JELLE : *(toont foto van 2 slapende kinderen in een bad)* Dat zag er dan ongeveer zo uit...

THEO : En veel spelen was er voor ons ook niet bij, hé. We moesten met alles helpen. Iedereen had z'n taak. Het huis schuren, afwassen, bedden opmaken, ...

CHARLOTTE : Ja... en vergeet de soeprondes niet!

MOEMOE : Ja, de soeprondes... dat was nogal een tijd, hé.

JOZEF : Ik had nen triporteur gekocht ...

JELLE : Triporteur is de Franse benaming voor een driewielige bakfiets. Dat was een populair vervoermiddel voor het afleveren van kleine bestellingen door bakkers, melk- en soepboeren *(laat gefotoshopte foto zien van triporteur met héél veel melkkitten ...)*

JOZEF : En daarmee reden we naar de buurt van de Lakborslei en de Confortalei... Deurne Noord dus, want daar woonden veel arbeidersgezinnen waarvan de mannen gingen werken en de vrouwen thuisbleven en dat was ideaal om soep te verkopen.

MARIA : Ja, en wij moesten mee, zeven dochters op de fiets want wij moesten de soep gaan verkopen.

CLEMENTINE : Pa parkeerde zijne triporteur en begon de soep over te gieten in kleine kitten van 2, 5 liter. En die hingen wij dan aan het stuur van onze fiets, soms wel tot 10 kitjes ...

DELPHINE : En toen moesten wij langs de straten rijden en bellen bij de mensen en als de huismoeders kwamen opendoen, verkochten wij hun soep...

CHARLOTTE : Dat was echt niet gemakkelijk, zo rijden met soms 25 liter soep aan uw stuur. En overall waren er tramsporen waar ge met uw wiel kon blijven in steken. Dus af en toe viel er wel eens iemand van ons en dat was niet tof...

ALICE : Ah nee, want die soep vloog dan uit die kitjes en op onze kleren en dan niet vergeten dat dat warme, hete soep was en wij ons er soms aan verbrandden.

LUCIENNE : Weet ge wat moeder dan vroeg als we terug thuis waren? "Hoeveel soep hebt ge versmost?" En niet: " Ge hebt u toch niet verbrand?"

ALLEN : Dat is toch waar hé moe?

MOEMOE : Och kinders, ik verbrandde mij elke dag als ik de soep maakte.

JEANNE : Ik had eens een straat extra gedaan op mijn soepronde.

LUCIENNE : Ik ook.

ALICE : En ik ook.

CHARLOTTE : en toen wilden wij moeder verrassen met die heuglijke mededeling en weet ge wat ze toen zegde?

MOEMOE : Vanaf morgen moogt ge die straat er altijd bij doen! (*Iedereen lacht*)

MARIA : En we reden niet alleen naar Deurne Noord met onze fietsen. We deden ook de Carnotstraat en dan binnendoor naar de Burggracht, daar werd in die tijd veel afgenomen, ...(*iedereen lacht*) En dan terug via de Ossenmarkt naar de Kerkstraat.

PRESENTATOR : En waren dat dan alleen de kleine klanten, de huismoeders bijvoorbeeld, die jullie van soep bedeeden?

MOEMOE : In het begin wel ja... maar al rap kwamen er ook grote klanten. Achter onze hoek in de Schapenstraat was er de grote chocoladefabriek van de Martougin.

JELLE : De Martougin (*toont foto's*) was een chocoladefabriek uit Borgerhout, in 1907 opgericht door Alfred Martougin. Hij bracht chocoladerepen in velerlei smaken op de markt met merknamen als Jemma, Laita, Galba, Minerva, Olympia, Titania ...en het bekende BLOC, dat waren grote chocoladeblokken.

MOEMOE : Ik ben daar eens gaan klappen en toen mochten wij de soep leveren voor tijdens de schaftijd van de arbeiders ...

(kinderen onderbreken haar)

CLEMENTINE : Dat was elke keer weer vechten wie de keteltjes soep naar de chocoladefabriek mocht brengen. Als we de soep hadden afgeleverd passeerden we op weg naar buiten langs de machines waar de vloeibare chocolade in goten voorbij stroomde. We konden er dan spijtig genoeg niet aan weerstaan om onze vingers en soms onze volle hand in die vloeibare chocolade te steken en vingers en hand zorgvuldig schoon te likken.

PRESENTATRICE : En was er dan toch niet een beetje tijd voor ontspanning? Jonge meisjes als jullie waren?

MOEMOE : Ze mochten op zondag gaan dansen in de Diepestraat ...